

Clausura del Tribunal Diocesà sobre un presumpte miracle del beat Pere Tarrés

El dissabte dia 11 de gener, al migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir a la sala d'actes de la Cúria Diocesana la Sessió de Clausura del Tribunal Diocesà que ha estudiat la causa d'un presumpte miracle atribuït al beat Pere Tarrés i Claret, prevere. El Tribunal estava format per Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar i

jutge delegat, Mn. Joan Làzaro Padrós, promotor de Justícia, el Dr. Josep Masegú Porta, pèrit metge, i Mn. F. Xavier Aróztegui Trenchs, notari. La documentació reunida durant tres anys serà portada a Roma per a ser estudiada per la Congregació per a les Causes dels Sants dintre del procés de canonització del beat Pere Tarrés.

EDITORIAL

La civilització es construeix en l'amor

Amb la Declaració del Mil·lenni, la comunitat internacional es va comprometre fermament a engegar les polítiques necessàries perquè, l'any 2015, hi hagués més persones que poguessin viure i desenvolupar-se amb dignitat. L'esforç realitzat per arribar als objectius proposats ha contribuït a la reducció de la fam, a la millora de l'accés a la salut, a l'educació, al treball i a la participació política.

Avui dia, les notes que caracteritzen la nostra societat globalitzada són l'individualisme i la soledat. Necessitem edificar una civilització fonamentada en l'amor, que permetrà que el nostre món camini cap a la seguretat, la pau i la justícia.

La vida de l'Església ens descobreix que reconèixer l'altre com a germà exigeix un canvi del propi cor, un canvi en què hem de treballar cadascú que només és possible quan es rep com a regal, quan s'experimenta com a do. Aquest do ens l'ofereix l'Església en el mateix Jesu-

crist, que canvia el nostre cor i, en Ell, ens fa germans. Mans Unides realitza la seva tasca a l'Església, demanant a Déu que ens ajudi en aquest canvi.

Aquest 2014 treballarem intensament per donar a conèixer a la nostra societat esdeveniments concrets que ja succeeixen als països del Sud, que ens fan albirar que un món nou és possible. Seguirem de prop la celebració de l'Any Internacional de l'Agricultura Familiar, que té un paper clau en el desenvolupament sostenible; analitzarem a fons les oportunitats de les noves tecnologies, que permeten el diàleg entre cultures i religions; i atendrem les qüestions de l'ocupació juvenil, un factor decisiu en l'edificació d'una societat amb perspectives de futur.

Al llarg d'aquesta campanya treballarem plegats per construir un Món Nou, projecte d'amor, projecte de germans, projecte comú.

Delegacions catalanes de Mans Unides

Jornada de la Vida Consagrada

Aquest diumenge dia 2 de febrer, Festa de la Presentació del Senyor, se celebra la Jornada de la Vida Consagrada. A la tarda, els religiosos i religioses de la diòcesi es reuniran al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar presentarà el document *Església particular i Vida Consagrada*. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia.

REMEU MAR ENDINS

La saviesa de dos ancians

enguany la festa de la Presentació del Senyor al Temple coincideix amb el diumenge, i aquesta és una felicitat coincidència, perquè els fidels que participen a la missa dominical tindran l'oportunitat de celebrar aquesta festa que —no ho oblidem— és sobretot una festa del Senyor.

El misteri de la Presentació de Jesús al Temple de Jerusalem, en braços de Maria, acompanyada del seu espòs sant Josep, no estaria sencer sense les figures de l'ancià Simeó i de la profetessa Anna.

Aquests dos justos del poble d'Israel escenifiquen la realitat que, a les Esglésies d'Orient, s'anomena com «l'encontre del Senyor». Juntament amb Maria i Josep són, a l'entorn del Salvador la presència de la «resta d'Israel», és a dir, el poble humil i pobre de llavis i de cor sincer, que Déu va voler mantenir perquè pogués acollir el Messies.

Simeó i Anna acudeixen al Temple impulsats misteriosament per l'Esperit Sant, i aleshores té lloc l'encontre profètic. Maria posa l'Infant a les mans dels ancians, en un gest d'entrega confiada que anticipa el lliurament que la Mare de Jesús farà al peu de la Creu, al Calvari, trenta-tres anys més tard. L'ancià Simeó pronuncia aquell *Nunc dimittis* que l'Església recita cada dia a l'hora de Completes, la pregària final del dia: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble» (Lc 2,29-32).

Recordo les pàgines plenes de bellesa que dedica a la Presentació de Jesús un monjo benedictí que ha estat beatificat, Dom Columba Marmión, un veritable mestre espiritual. Un dels seus llibres més llegits en els seminaris d'abans del Concili Vaticà II, però que ja anticipava «l'esperit de la litúrgia» es titula *Jesucrist en els seus misteris* i en ell escriu: «Quan Jesús compleix els quaranta dies, la Verge Santíssima es veu associada d'una manera encara més directa i més profunda a l'obra de la nostra salvació en presentar el seu Fill al Temple. Ella és la primera que ofereix al Pare Etern el seu Fill diví. Després de l'oblació que Jesús ha fet d'ell mateix en l'Encarnació, i que després completarà en el Calvari, l'ofrena de Maria és la més perfecta. Amb el seu espòs Josep, la Verge porta Jesús, el seu primogènit, que serà sempre el seu Fill únic, però que arribarà a ser el "primogènit de molts germans", que seran semblants a Ell per la gràcia.»

Acabo aquest comentari amb un record especial a tres col·lectius entranyables per a l'Església. Primer les mares i els pares, que sovint pateixen molt pels seus fills i filles, i que com en el cas de Maria, a vegades «una espasa travessa la seva ànima»; després, els religiosos i religioses, que en aquesta festa del Senyor renoven l'ofrena de tota la seva persona i de les seves vides al Senyor, en comunió amb l'ofrena de Jesús al Pare; i també els ancians i ancianes que, trobant-se en la darrera etapa de la seva vida terrena, molts d'ells fan aquest dia l'ofrena de les seves vides al Senyor. Amb la saviesa i la fe d'aquells dos ancians, Simeó i Anna.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **BERNABÉ DALMAU**

Nous cardenals

El proper 21 de febrer, el papa Francesc crearà els seus primers cardenals. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i director de la revista *Documents d'Església*, que sempre ha mostrat interès per la marxa de la vida eclesial, especialment l'activitat dels darrers papes —dels quals ha traduït al català els principals documents—, valora aquest consistori.

Què en pensa?

Pau VI va voler que la institució del cardenat, molt qüestionada en l'opinió pública d'ençà del Concili Vaticà II, subsistís. El papa Francesc ha nomenat els seus primers cardenals, i crec que la institució ara és més forta que mai.

Per què?

Perquè en pocs anys hi ha hagut dos conclaves, precedits de les congregacions de cardenals, en les quals els electors formen un grup més reduït que el dels participants en un Sínode episcopal. En aquestes reunions han pogut parlar a fons i en pla d'igualtat sobre el present de l'Església i les urgències evangelitzadores. Sembla que el cardenal Bergoglio hi va tenir un gran paper, i en el fons la seva elecció és fruit d'aquest clima renovador.

En què es mostra?

El nou aire fresc que ha aportat el Papa conté quelcom més profund que els seus simples gestos exteriors, prou eloqüents. Per això es va afanyar a crear una comissió internacional de vuit cardenals assessors, que hauran fet tres reunions intensives abans de les jornades del proper consistori, que no serà només d'actes cerimonials sinó d'autèntiques sessions de treball. Entre altres coses, es preveu que surti la dinàmica del proper Sínode de l'octubre sobre la família, que tantes expectacions ha suscitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

La presentació de Jesús al Temple

Lluc conclou la narració del naixement de Jesús amb una narració del que, segons la Llei d'Israel, s'esdevingué a propòsit de Jesús en els dies vuitè i quarantè.

El dia vuitè és el dia de la circumcisió. Així Jesús és acollit formalment en la comunitat de les promeses que prové d'Abraham; ara pertany també jurídicament al poble d'Israel. Juntament amb la circumcisió, Lluc esmenta explícitament la imposició del nom preanunciat, Jesús —«Déu salva» (cf. 2,21)—, talment que a partir de la circumcisió la mirada queda projectada cap a l'acompliment de les esperances, que pertanyen a l'essència de l'aliança.

Del dia quarantè en formen part tres esdeveniments: la purificació de Maria, el rescat del fill primogènit Jesús mitjançant un sacrifici prescrit per la Llei i la presentació de Jesús al Temple.

Maria no té necessitat de ser purificada després del part de Jesús: aquest naixement duu la purificació del món. Però ella obeeix la Llei i serveix precisament així l'acompliment de les promeses. La família de Jesús, per la seva manera de fer en el Temple, és comptada entre els pobres d'Israel, i això ens fa entendre que precisament entre ells podia madurar l'acompliment de la promesa.

El segon esdeveniment és el rescat del primogènit, que és propietat incondicionada de Déu. El verb *paristânai*, aquí traduït per *presentar*, significa també *oferir* i transparenta l'element del sacrifici i el sacerdoci. En el Temple, lloc del trobament de Déu i el seu poble, s'hi fa l'ofertament públic de Jesús a Déu, el seu Pare.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Monolingüismo o bilingüismo?

Qué representa per al nen el bilingüisme, trilingüisme, etc.? Són les ventajases. Hoy día sabemos que el cerebro es como un músculo y cuantas más lenguas se hablen y mejor se conozcan sus estructuras y su léxico, más se ejercita y mayores beneficios se obtienen.

También es conocido que si el primer esquema lingüístico se ha establecido sólidamente, se favorece enormemente el aprendizaje ulterior de otras lenguas; es decir, que cuanto mejor conozca el niño la lengua materna, tanto más preparado estará para comprender una segunda o una tercera.

Tanto el bilingüismo como el monolingüismo tienen sus ventajas y sus costes. Por ejemplo, parece ser que las personas bilingües tienden a tener un vocabulario más reducido en cada uno de sus dos idiomas maternos que los monolingües y sufren más lapsus a la hora de hablar. Sin embargo, los niños que se crían con dos lenguas tienen más capacidad para seleccionar información relevante e ignorar la irrelevante.

Y no vale la excusa de que un hijo tarda en hablar porque en la familia se utilizan varios idiomas. No hay razón que lo justifique. Lo más probable es que se trate de una manifestación precoz de un retraso en el desarrollo de su lenguaje... El especialista tendrá la última palabra.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

HISTORIA DE LA CARIDAD

Libro sobre los cristianos de a pie

Juan María Laboa, nacido en San Sebastián, es sacerdote diocesano, doctor en historia y licenciado en filosofía y teología. Especialista en historia de la Iglesia, ha sido profesor en la Pontificia Universidad de Comillas de Madrid. Fundador y director de la revista *XX siglos de Historia de la Iglesia*, es autor de varias obras publicadas en Editorial San Pablo.

Siempre he pensado que una historia de los cristianos y de la Iglesia que no se centre en su capacidad de amarse entre sí y de amar a los demás seres humanos escamotea el núcleo experiencial, absolutamente esencial en la comunidad creyente y en la institución eclesial. Todavía hoy, esta historia queda por afrontar y desarrollar.

En estas páginas he pretendido poner el acento sobre el amor, la solidaridad, la preocupación afectuosa de los cristianos entre sí. «Mirad cómo se aman», señalaban con admiración los paganos, hablando de los primeros cristianos.

Este libro muestra cómo un torrente de ternura, amor y compasión recorre las arterias del cuerpo cristiano. La mayoría de los cristianos no fueron grandes santos ni grandes teólogos, pero amaron y aman a sus hijos, les enseñan qué representa Cristo en sus vidas y acompañan a sus vecinos ayudándoles en lo que pueden. Ellos son los protagonistas de estas páginas, las personas anónimas que aún hoy siguen trabajando por hacer una sociedad más compasiva y fraterna. Son ellos los que cumplen ese precepto que quiso Jesús para sus discípulos: «Por sus frutos los conoceréis.»

Juan María Laboa
(*Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia*, Ed. San Pablo)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i màrtir (s. iv), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià.
4. ■ **Dimarts** [2Sa 18,9-10.14b.24-25a / SI 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.
5. ■ **Dimecres** [2Sa 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
6. ■ **Dijous** [1Re 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10.11-12 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).
7. ■ **Divendres** [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.
8. ■ **Dissabte** [1Re 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.
9. ■ **† Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-15 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

LA PRESENTACIÓ DE SENYOR

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

▶ Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i pode-
rós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'uni-
vers, / és aquest el rei de la glòria. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida.

Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Así dice el Señor: «Mirad, yo envío a mi mensajero, para que prepare el camino ante mí. De pronto entrará en el santuario el Señor a quien vosotros buscáis, el mensajero de la alianza que vosotros deseáis. Miradlo entrar —dice el Señor de los ejércitos—. ¿Quién podrá resistir el día de su venida?, ¿quién quedará en pie cuando aparezca? Será un fuego de fundidor, una lejía de lavadero: se sentará como un fundidor que refina la plata, como a plata y a oro refinará a los hijos de Leví, y presentarán al Señor la ofrenda como es debido. Entonces agraderá al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en los días pasados, como en los años antiguos.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios de los ejércitos, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso;
el Señor, héroe de la guerra. R.

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios de los ejér-
citos. / Él es el Rey de la gloria. R.

Presentació de Jesús al Temple.
Fresc del beat Fra Angèlic, Convent
de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 2,14-18)

Los hijos de una familia son todos de la misma carne y sangre, y de nuestra carne y sangre participó también Jesús; así, muriendo, aniquiló al que tenía el poder de la muerte, es decir, al diablo, y liberó a todos los que por miedo a la muerte pasaban la vida entera como esclavos.

Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote compasivo y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar así los pecados del pueblo. Como él ha pasado por la prueba del dolor, puede auxiliar a los que ahora pasan por ella.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.» Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»

COMENTARI

Llum que il·lumina tots els pobles

Notem primer l'escrúpol amb què Lluc descriu el compliment de la llei de purificació de les mares, prescrita amb detall en *Levític 12,1-8*. Però també, sense dir-ho explícitament, la llei del rescat dels primogènits d'*Èxode 13,2.12.13.15*. Ho insinua *Lluc 2,39*.

Cal prendre nota de la reiterada referència a la llei: «quan, segons la llei de Moisès»; «tal com està escrit en la llei del Senyor»; «havien d'oferir en sacrifici, tal com ho diu la llei del Senyor».

Aquest escrúpol de Lluc es troba arreu en el seu evangeli. Potser, precisament, pel fet de ser un evangeli clarament hel·lenístic.

El guiatge de l'Esperit és un tema que Lluc porta al cor. La descripció de Simeó és un exemple d'aquest tret: «tenia en ell l'Esperit Sant»; «en una revelació l'Esperit li havia promès»; «anà al temple, guiat per l'Esperit». El protagonisme de l'Esperit és un tret ben característic de l'obra llucana. Ho tenim especialment subratllat en l'evangeli de la infantesa i en el llibre dels *Fets dels apòstols*, on l'Esperit marca els passos més importants de l'acció apostòlica: Pentecosta (*Ac 2,1-4*); vinguda de l'Esperit sobre els pagans (*Ac 44-48*); l'assemblea de Jerusalem (*15,28*); el pas a Macedònia (*16,6-9*).

Simeó, en la seva acció de gràcies, recull un missatge que es formula amb un mot que vol dir ensems salvació i salvador (*to sôtêrion*). Simeó

ha vist el salvador que és també salvació, alliberament, plenitud. El mot està manllevat d'un text d'Isaïes que només cita Lluc: «Tothom veurà la salvació de Déu» (*Is 40,6* citat a *Lluc 3,6*). En el càntic de Simeó apareix així per primera vegada en l'*Evangeli de Lluc* l'abast universal de la salvació.

Aquest mateix mot (*to sôtêrion*) és reprès simptomàticament per tercera i última vegada en el cos llucà al final del llibre dels *Fets*, quan Pau diu: «Aquesta salvació de Déu ha estat enviada a les nacions i ells sí que l'escoltaran» (*Ac 28,28*). És el que Simeó ha anomenat «la llum que il·lumina les nacions». Així enllaça clarament amb la festa de la candelera.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 2, a les 12.30 h. Celebra la Missa Estacional amb motiu de la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

A les 17 h. Presideix la Jornada de la Vida Religiosa al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès i hi celebra l'Eucaristia.

Dimarts dia 4, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Dimecres dia 5, al matí. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Feliu del Racó i de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Dijous dia 6, al matí. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

A les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 7, a les 11.30 h. Beneeix les noves instal·lacions del grup Embamat a Terrassa.

Diumenge dia 9, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional en l'inici de la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.

▶ NOTÍCIES

Nomenament. Mn. Francesc Catarineu Vilageliu ha estat nomenat administrador parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.

Dedicació de l'església de Sant Joan Baptista de Campins. El diumenge dia 12 de gener, a les 12 del migdia, Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar i vicari general va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan Baptista de Campins. En aquesta celebració va consagrar l'altar i va dedicar l'església, que ha estat objecte d'una remodelació. Hi assistí el Sr. Alcalde i els feligresos que varen col·laborar en la celebració i en la seva preparació.

Campanya de recollida de joguines a Sabadell. La campanya de recollida de joguines de la parròquia de la Puríssima de Sabadell, gràcies a la col·laboració d'empreses i de particulars, ha assolit la xifra de 1.900 unitats de joguines entregades a la Creu Roja per a distribuir-les als barris de la ciutat, i 500 més repartides des de la parròquia o des de Càritas. La Comissió de Joguines agraeix les joguines aportades i la col·laboració de les persones voluntàries.

▶ AGENDA

Litúrgia de les Hores. Adoració del Santíssim Sagrament i Vespres solemnes. Tots els diumenges a les 19 h, a la parròquia de Sant Pere de Rubí.

Exercicis espirituals i recessos. Exercicis espirituals per a homes: del divendres 28 de febrer al diumenge 2 de març. Recés per a homes. Diumenge 16 de febrer de 10 a 14 h. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui. Informació: tels. 938 654 496 - 697 840 559 - 685 499 728. E-mail: cpcrcaldes@gmail.com i <http://cpcr-caldes.blogspot.com.es>

Curso de monitores de Educación afectiva y sexual. *Aprendamos a amar.* A cargo de la Dra. Nieves González Rico, directora de la Fundación Desarrollo y Persona de Valladolid. Días 8-9 de febrero: *Desarrollo afectivo y sexual*; días 8-9 de marzo: *El arte de comunicarse*; días 5-6 de abril: *El amor y la sexualidad humana*. Horario: sábado de 10.30 a 13.30 y de 15.30 a 19 h; domingo de 10 a 13 h. Lugar: Colegio Pureza de María (c/ Mercè Villaret 21, 08174 Sant Cugat del Vallès). Inscripciones: tels. 935 830 088 y 629 521 418. Información: catalunya@desarrolloypersona.org

Concert. 300 anys d'esplendor organístic a Euskal Herria, a càrrec d'Alberto Sáez Puente (Castella i

Lleó). Amb classe magistral prèvia. A la parròquia de Sant Esteve de Granollers, diumenge dia 16 de febrer, a les 18 h.

▶ CULTURA

La revista Taüll. És una publicació quadrimestral del Secretariat Interdiocesà per la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat a Catalunya (SICPAS). La seva finalitat és sobretot docent, de recerca i divulgació científica del patrimoni artístic dels bisbats amb seu a Catalunya. Per això mateix és un instrument de formació i d'enriquiment cultural del nostre poble.

▶ D'ALTRES BISBATS

50 aniversari de la Constitució sobre la Litúrgia. El dia 8 de gener al migdia, a la sala d'actes del Seminari de Barcelona, va tenir lloc l'acte de commemoració agraïda dels cinquanta anys de l'aprovació de la Constitució *Sacrosanctum Concilium* sobre la Sagrada Litúrgia del Concili Ecumènic Vaticà II (4 de desembre de 1963). Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona i eminent liturgista, pronuncia la conferència *El jubileu de la Sacrosanctum Concilium*. L'acte, presidit pel Sr. Cardenal arquebisbe de Barcelona, fou convocat per aquestes quatre institucions: Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense, Facultat de Teologia de Catalunya, Institut Superior de Litúrgia de Barcelona i Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona.

REMA MAR ADENTRO

La sabiduría de dos ancianos

Este año la fiesta de la Presentación del Señor en el Templo coincide con el domingo, lo cual es una feliz coincidencia, pues los fieles que participan en la misa dominical pueden así tener la oportunidad de celebrar esta fiesta, que —no lo olvidemos— es sobre todo una fiesta del Señor.

El misterio de la Presentación de Jesús en el Templo de Jerusalén, en brazos de María, acompañada por su esposo san José, no sería completo sin las figuras del anciano Simeón y de la profetisa Ana.

Estos dos justos del pueblo de Israel escenifican la realidad que, en las Iglesias de Oriente, es denominada como «el encuentro del Señor». Ellos son, juntamente con María y José, en torno al Salvador que entra en el Templo, la presencia del «resto de Israel», o sea, el pueblo humilde y pobre, de labios y de corazón sincero, que Dios quiso mantener para que pudiese acoger al Mesías.

Simeón y Ana acuden al Templo, misteriosamente impulsados por el Espíritu Santo, y se produce el encuentro profético. María pone el Niño en manos de los ancianos, en un gesto de entrega confiada,

que anticipa la obediencia que la Madre de Jesús realizará al pie de la Cruz en el Calvario treinta y tres años después. Y el anciano Simeón pronuncia aquel *Nunc dimittis* que la Iglesia recita cada día en la hora de las Completas, o plegaria del final del día: «Ahora, Señor, según tu palabra, puedes dejar a tu siervo irse en paz, porque han visto mis ojos tu salvación, la que has preparado a la vista de todos los pueblos, luz para iluminar a los gentiles y gloria de tu pueblo Israel» (Lc 2,29-32).

Recuerdo las bellas páginas que dedica a la Presentación de Jesús un monje benedictino, que fue beatificado, Dom Columba Marmión, un verdadero maestro espiritual. Uno de sus libros más leídos en los seminarios de antes del Concilio Vaticano II, pero que ya anticipaba el «espíritu de la liturgia», se titula *Jesucristo en sus misterios*, y en él escribía: «Cuando Jesús cumple los cuarenta días, la Virgen Santísima se ve asociada de un modo aún más directo y más profundo a la obra de nuestra salvación, al presentar a su Hijo en el Templo. Ella es la primera que ofrece al Padre Eterno su divino Hijo. Después de la obediencia que Jesús ha hecho de sí

mismo en la Encarnación, y que luego completará en el Calvario, la ofrenda de María es la más perfecta. Con José, su esposo, lleva la Virgen a Jesús, su primogénito, que será siempre su Hijo único, pero que llegará a ser «el primogénito de una muchedumbre de hermanos», los cuales serán semejantes a Él por la gracia.»

Termine este comentario con un recuerdo especial de tres colectivos entrañables para la Iglesia. Primeramente las madres y los padres, que con frecuencia sufren no poco por sus hijos e hijas, y que, como en el caso de María, a veces «una espada atraviesa su alma»; después, los religiosos y religiosas, que en esta fiesta del Señor renuevan las ofrendas de toda su persona y de sus vidas al Señor, en comunión con la ofrenda de Jesús al Padre; y también los ancianos y ancianas que, en la última etapa de su vida terrena, muchos de ellos hacen en este día la ofrenda de sus vidas al Señor. Con la sabiduría y la fe de aquellos dos ancianos, Simeón y Ana.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa